

LOTRANDO A ZUBEJDA V2.0 (20131229)

	1. Les	2. Loupežna	3. Klášter	4. Ložnice	5. Les	6. Loupežna	7. Les	8. U Drnců	9. Nádvoří	10. Ložnice	11. Nádvoří	12. Palác	13. Nádvoří
Lotrando	x	x	x			x							
Junior		x	x		x	x	x	x	x	x	x	x	x
Maceška		x											
Vincek	x	x			x	x	x						
Drnec							x	x	x	x	x	x	x
Drncová								x					
Sestra								x					
Drneček								x					
Drnečka								x					
Převor			x		x								
Lustig				x	x							x	x
Kupec 1	x												
Kupec 2							x						
Solimán				x					x	x	x	x	x
Zubejda				x						x	x	x	x
La Mad				x						x	x	x	x
Hálí				x			x	x	x	x	x	x	x
Bélí				x			x	x	x		x	x	x
Zélí				x			x	x	x		x	x	x
Muezin				x					x			x	
Vypravěč				x	x	x					x	x	x
Loupežníci	x	x											
Služebnictvo									x	x		x	
Mniši			x		x								
Vesničané							x						
Ranhojiči				x									
Velbloud							x	x	x				
Kůň	x						x						

1. LES

(J01. Pod dubem, za dubem ... Lesní krajinou jede vůz tažený párem koníků. Na stromech jsou loupežníci. Přitom hulákají píseň. Proběhne rabování. Posléze kramář pouze v čistém spodním prádle běží za svým povozem, Loupežníci se zpěvem mizí lesem)

2. LOUPEŽNA

> LOTRANDO *(sesednou se u stolu, Maceška rozdává jídlo)*

Dobře jsme si zaloupili

> VINCEK

Dobře

> LOTRANDO

Žádná krev netekla

> VINCEK

Ani kapka dneska

> LOTRANDO

Když to nemusí bejt tak se nemusí ani střílet, ani zabíjet. Když to ale musí bejt tak se holt zapichovat a střílet musí. Kluci pamatujte tyhle zásady. A taky je zajímavý že čím víc máme, tím víc krademe. Maceško, *(k macešce)* a co můj synáček? Už spinká?

> MACEŠKA

Jo, spinká

> LOTRANDO

To je život, vlastního dítěte si člověk neužije. Kdy já ho viděl naposledy

> LOTRANDO *(k Vinckovi)*

Až vyroste, dám ho do školy. *(k macešce)* Co se směješ, že na to nemám?

> MACEŠKA

Jestli ho do nějaký školy vemou. Vono takový, počítám, neberou.

> LOTRANDO

Jaký takový? Jaký neberou? *(řve)* Co jste mi to udělali s mým synáčkem? Kde je? *(Maceška ukazuje pod stůl)*

> LOTRANDO *(klepe pěstí do stolu)*

Pojď k tátovi, moje holátko malý. Nejseš polulanej? *(a rve za ucho zpod stolu Lotranda Jr.)*

> LOTRANDO *(nevěřičně)*

Co to je?

> VINCEK

To je váš kluk, pane Lotrando.

> LOTRANDO

Mordsechadry to jsou událostě! Člověk se plahočí, potravu shání, na dítě nemá čas a najednou to takhle vyroste. A mně bylo divný, že tady nevisejí pleny.

> MACEŠKA

Takhle přerostlý dítě vám do žádný školy nepřijmou.

> LOTRANDO

A to bysme se na to podívali jestli vemou nebo ne. Vykoupat, odvšivit, učesat, voblíct!

Ráno pude do školy. Tu nejlepší školu mu dám *(J02: Dáme klukovi školy... mezitím je*

Lotrando Jr. polidšťován dosti drastickým způsobem do společensky neurážející podoby. Pak ho vedou do kláštera)

3. KLÁŠTER

(Mniši cosi kutí, převor se jde podívat na příchozí)

> LOTRANDO

Kluk mi tak nějak přerost.

> PŘEVOR

Koukám, koukám. A proč jste ho nepřivedl dřív?

> LOTRANDO

Nebyl čas. Moc práce.

> PŘEVOR

Umíš číst a psát, synu? *(ukazuje v knize iniciálu „A“)* Copak je tohle?

> JUNIOR

Domeček.

> LOTRANDO

Kluk není hloupej. Mně to taky přijde jako barák.

> PŘEVOR *(s polovyděšeným, polonechápaným pohledem)*

Vy račte být taky negramotný? Pane...

> LOTRANDO *(radostně podává ruku a třese převorem)*

Lotrando jméno mé. Taky vašnosti, taky. Nejvíc po ránu.

> PŘEVOR

Říkejte mi „Otče převore“, pane Lotrando.

> LOTRANDO

Jó, jó. Aby bylo mezi námi jasno, pantáto převore. Já bych nechtěl mít z kluka flandáka.

Tedy jako faráře, jestli mi rozumíte.

> PŘEVOR

Rozumím. Chcete chlapci poskytnout vzdělání světské. To je možné ale poněkud drahé.

Mohou si to dovolit jen dobře situovaní. *(Lotrando vrhá váček)* Louisdory! To bychom ho

mohli naučit francouzsky. Merci. *(další pytel)* i německy. Dankeschön. Takových peněz!

Kde jste to jen sebral, dobrý muži?

> LOTRANDO *(v očích se zračí „kdybys tak tušil!“)*

Kde se dalo, pantáto převore, kde se dalo. *(a odchází)*

> PŘEVOR

A co vlastně dělá tvůj pan otec, milý synu?

> JUNIOR

To já nevím. Ráno sejde dolů do údolí a večer se vrací se zlatem. Tak to on je asi zlatokop.

> PŘEVOR

A co paní matka, je, počítám, asi v domácnosti?

> JUNIOR

Já mám jenom macešku.

> PŘEVOR

Maminka zemřela?

> JUNIOR

Neptej se. *(převor ztuhne nad drze znějící odpovědí. Junior to ale postřehne a dokončí).*

Říkali, „Neptej se“. Ptal jsem se, ale říkali „Neptej se“.

> PŘEVOR

Tak pojd', musím ti to tady všechno ukázat. *(J03: Mniši jsou tiší, odcházejí)*

4. LOŽNICE

> VYPRAVĚČ

Daleko předaleko, v zemi horké jako plotna, za pouští písečnou u moře sargasového je sultánství Solimánské. Tam vládne sultán Solimán. Má velké břicho a velké starosti se svou jedinou dcerou, krásnou, ale nemocnou princeznou Zubejdou. Jen se podívejte co léčitelů, mastičkářů, ranhojičů a zaříkávačů se sjelo, aby princeznu Zubejdu uzdravilo.

> SOLIMÁN

Zmiz, smrad'ochu, ještě mi ji přiotrávíš (*prchá*). Tak se na ní pane Lustigu, podívejte. Chřadne, bledne, hubne. A to se má vdávat. Jeden kolega sultán by jí chtěl. Bohatej, má šest žen. Ale když bude takhle bledá, jako chcípáček pochybuju, že o ní bude mít zájem.

> LUSTIG (*otevře brašnu s bižuterií, Zubejda mírně ožije a pak opět letargizuje*)

Tak to je zlé. Česká bižuterie jí dycinky spolehlivě rozjasnila tvář. A co jí ráčí bolet?

> SOLIMÁN

Právě že nic. Ani na procházky nechodí.

> LA MAD

Jestli bych mohla něco říct, sultáne Solimáne...

> HÁLÍ, > BÉLÍ, > ZÉLÍ (*mlátí sebou o zem*)

...vládce náš, slunce naše jasné...

> LA MAD

...ona je utrápená.

> SOLIMÁN (*popuzeně*)

To vím, mlč, chůvo. Koukej radši, aby jedla.

> LUSTIG

Na to by se měl přivolat pravý, nefalšovaný a študovaný doktor od nás. Kdepak ti mastičkáři a šarlatáni.

> SOLIMÁN

A podle čeho se pozná, nefalšovaný a študovaný doktor?

> LUSTIG

Pozná se podle toho, že začíná „dr“. Tak například: Dr Neuman, nebo Dr Petlan nebo Dr Štička. A když nemá „dr“ tak to znamená, že není doktor.

> SOLIMÁN (*mučká si*)

Má „dr“, je doktor, nemá „dr“, není doktor.

> LUSTIG

Já bych vám to měl radši napsat, (*bere si destičku a pracně píše hlásky Dr.*) Tak, takhle je to po našem. A ještě něco. Kdyby ten doktor chtěl sebou vzít sestru, tak ať ji vezme. Protože taková sestřička je doktorova pravá ruka.

> SOLIMÁN

Nebylo by lepší, pane Lustigu, kdybyste jel s nima?

> LUSTIG

A to bych mohl. Ať máme jistotu, že vyberou doktora na slovo vzatého.

> SOLIMÁN (*k Hálí*)

Rozuměls tomu? Vem ty dva a jednoho velblouda ať pan Lustig nemusí pěšky. (*Hálí, Bělí a Zélí se klaní a mizí*)

5. LES

> VYPRAVĚČ

A v české kotlině se zatím z loupežnického synka pomalu stával vzdělaný mládenec. Ale pozor! Svět je malý a o náhody tu není nouze.

> JUNIOR (*Junior narazí na pana Lustiga, an za nohy zavěšen, v puse má narván kapesník*)

Vy jste rudý jako rudoch, pane. Vy jste indián?

> LUSTIG

HMMM! (*Junior doběhne pro mnichy a ti pod Lustiga rozloží peřinu a odříznou ho. Lustig si vyndá kapesník*) **Velice vám děkuji, mládenci. Mé jméno je Lustig a cestuji v bižuterii**

> JUNIOR

Není zač. Myslel jsem si, že jste indián.

> LUSTIG

Bohužel, tím nemohu sloužit. Ale neviděl jsi tu zahraniční výpravu? S velbloudem? Byli jsme přepadeni. Dali jsme tomu lapkovi co proto. Já ho prohnal, ale... nestačil jsem utéct.

> JUNIOR (*najde v Lustigově blízkosti portrét Zubejdy a zaujatě civí*)

Proč je taková smutná?

> LUSTIG

No, něco jí schází, mladej pane. (*vezme mu obrázek. Junior civí nadále. Přichází Převor*)

> PŘEVOR

A tak kdykoliv uvidíte, bratři, někoho na větvi, zachovejte se jako náš duchapřítomný Lotrando. Bez prodlení odříznout! A nyní prosím pana Lustiga, aby nám řekl, co se stalo.

> LUSTIG (*otevře příruční supermarket bižuterie*)

Jablonecká bižuterie. Čili jak my říkáme „bižů“. Má ve světě skvělý zvuk. My nezastíráme, že se jedná o imitaci. Jenže to ti lupiči nebyli štonc pochopit. Prej, že je to padělek, chceš nás napálit, budeš viset!! Já povídám, hergot, sákra, chlapi... (*Převor významně kašle a dává si prst před pusu. Lustig opatrně pokračuje*)... já povídám krucifix?, chlapi? (*smlouvá, ale Převor nesouhlasí*)...krucipísek?

> PŘEVOR (*káravě vlídně*)

Jenom „písek“, pane Lustigu, jenom písek.

> LUSTIG (*důrazně*)

Já povídám: Písek! Chlapi, copak jste nikdy neslyšeli o naší slavné české bižuterii? A jejich kápo, ten vyvrhel, nákej Lotrando, (*kouká na Juniora a počká, až mu to dojde*)...to je náhodička co?

> PŘEVOR

Shoda jmen, pane Lustigu, pouhá shoda jmen. Chlapcův otec je majitel zlatého dolu.

> LUSTIG

Inu, svět je malý a o náhody tu není nouze. Tak ten mizera,... (*k Převorovi*) Můžu? Ten mizera povídá: Himl hergot (*Převor, líbá křížek*). Himl laudon? (*Převor nesouhlasí*)...povídá: Laudon, pověste ho za nohy na strom. (*Převor rezignuje*) Hergot, tady se ale blbě přednáší.

> VINCEK (*Přibíhá*)

Lotrando, Rychle! Volá tě tatík. Abysme to stihli. Von už má tatík na kahánku. (*oba běží do loupežny, mniši mizí na druhou stranu*)

6. LOUPEŽNA

> LOTRANDO (*Pololeže na smrtelném křesle rozmístěn Lotrando, sípá, nebo saje kořalku*)

Vincku, ty loudale líná, vedeš už k sakru mýho kluka?

> VINCEK

Jo, vedu, jen jestli z něj budete moudrej. Mluví, jako když zkřížíte flandáka s papouškem.

> JUNIOR (*dvorně smeká a klaní se*)

Drahý otče, kéž vás všemohoucí bůh dlouhá léta zachovati ráčí

> LOTRANDO

Tak pomalu hochu, pomalu. Jedu do pekla a nemám čas na tvoje cukrování. Poslouchej mně dobře. Nejvyšší čas abys po mně převzal řemeslo.

> JUNIOR (*přísahá*)

Drahý otče, převezmu vaše řemeslo a budu jej vykonávat čestně a ke všem co nejlídněji.

> LOTRANDO (*kroutí hlavou*)

Nó, nevím, jak pochodíš v našem řemesle s vlídností.

> JUNIOR

A smím-li se ptát, drahý otče, jaká je vaše ctěná živnost?

> LOTRANDO

Loupežnictví, přece. Toho se drž. (*přivolává Juniora*) A hlavně chlapče: NE! PRA! CUJ!

(*a umře Vincek a Junior trčí bez pohnutí v pohnutí a smeknou*)

> VYPRAVĚČ

V té chvíli loupežníková hříšná duše zamířila k nebi. Ale že byla obtěžkána tolika hroznými skutky, musela jinak. A my víme kam. Tak zůstal mladý Lotrando na světě sám, zdrcen jednak smrtí pantátovou a jednak svým neuváženým slibem, že převezme jeho řemeslo a stane se loupežníkem. (*Junior a Vincek jdou do lesa loupit*)

7. LES

(*Lesem se blíží kramář s vozíkem s nápisem VIZOVICE. Za stromem v parádním obleku, tak jak přišel z kláštera a s bambitkou v ruce stojí Junior. Za druhým stromem Vincek*)

> JUNIOR

Uctivé dobré jitro přeji. Doufám, že nevyrušuji. Prosím vás, pane, co nejsnažněji abyste se nepolekal. Abyste tomu rozuměl, já jsem strašný loupežník Lotrando.

> KUPEC (*smeká, otírá čelo a nevěřícně*)

Ale děte.

> JUNIOR

Ano prosím, slíbil jsem to otci v jeho poslední hodině. Tak dáte mi vše dobrovolně?

> KUPEC

Nedám.

> JUNIOR (*kouká na Vincka, ten rukou naznačuje střelbu a podřezávání.*)

Aha, v tom případě vás budu muset zapíchnout.

> VINCEK (*k Juniorovi, který se k němu obrátil*)

Nepárejte se s ním, ať nezdržuje. Zapíchnout!

> JUNIOR (*udiveně*)

Živého člověka? Zapíchnout? Vždyť by ho to muselo bolet!

> VINCEK (*s očima v sloup*)

Bóže, do čehos to duši dal. Tatík se na vás seshora dívá, mladej pane. (*znejistí*) Nebo spíš zespona. Na každéj pád všechno vidí.

> KUPEC

Já jsem velkej hříšník. Kdybych se moh dát vyzpovídat v Kostelci Támhle vidím koníka, co kdybyste mi ho prosím vás pučil, no, abych byl rychlejc nazpátek. *(bere koně a mizí)*

> VINCEK *(který během scény ochutnával vizovické výrobky a chytal se za hlavu)*

Musíme se ztratit. Vezmeme to sebou a pryč! *(blíží se zfanatizovaný dav vesničanů, dále je scéna nepřehledná, na konci bitky leží sténající a hekající Vincek s Juniozem)*

> JUNIOR *(heká)*

To mám dneska narozeniny.

> VINCEK *(s vypětím posledních sil natahuje ruku k Juniorovi)*

Hodně zdraví, vinšuju, mladej pane, hlavně to zdraví. A kolik že vám je?

> JUNIOR

Už jsem plnoletý.

> VINCEK

Jo tak to mi spadly ze srdce dva kameny. Vaše máti, tedy paní Madla, ještě než ji váš tatínek prodal do otroctví, protože tenkrát byl vopravdu na dně, tak vaše máti mi při loučení povídá: Až bude Lotrando plnoletej tak mu to dej ať má na mně památku. *(vytahuje medailonek - čtyřlístek). Tak vám to dávám.*

> JUNIOR

Ona neumřela, matička moje drahá. Prodal ji do otroctví, tatíček můj drahý. Jaká byla?

> VINCEK *(mezi řečí vstává a obléká se).*

Jó, paní Madla, to byla dobrá duše, moc se k tatínkovi nehodila. V jednom kuse do něho hučela, ať toho loupežnictví nechá. Tak, a teďka ten druhej kámen. Starýmu pánovi jsem slíbil, že vám budu k ruce, než dospějete. Čímž tenhle kšeft pro mne končí, mladej pane. *(Vincek mizí za zpěvu „Pod dubem, ...!“ Junior ho smutně sleduje, přichází pan Drnec)*

> JUNIOR *(s kordíkem v ruce)*

Peníze nebo život!

> DRNEC

Jářku, peníze nemám. Co ti můžu dát je jen holej život. No, anebo chleba s tvarohem. Na...

> JUNIOR *(hltavě bere a cpe se)*

Děkuji.

> DRNEC

Kdyby se to vzalo za správněj konec možná, že by byly i ty peníze. Na! *(kleká ke stromu a nasazuje pilu k řezu. J04: Lepší než almužna...Oba makají)*

> JUNIOR

Co mi to vyrazilo na čele?

> DRNEC

To bude asi pot. Pot je zdravá věc. *(J05: Řízni, řízni, řízni...)*

> JUNIOR

Co se mi to děje na ruce?

> DRNEC

No, jestli to nebudou mozoule. Mozoule jsou zdravá věc. Uхни. *(dá se do osekávání větví)*

> JUNIOR

Není to náhodou práce?

> DRNEC

A co jinýho by to bylo?

> JUNIOR (*štitivě odkládá pilku*)

Tak to já bohužel nesmím. Nemějte mi to za zlé, lesní muži, ale slíbil jsem svému otci, že se budu živit pouze loupežnictvím. Tatínkova poslední slova byla „Nepracuj!“

> DRNEC (*podává mu kus chleba*)

Tak to se nemusíš bát, protože tohle žádná práce nebyla. To bylo takový šolíchání.

(J 06: Bez legrace.... Přichází Hálí, Bělí, Zělí a vembloud. Drnec a Junior jdou vstříc.)

> HÁLÍ (*hovoří z vemblouda, aniž by sesedl*)

Já, velký Hálí. Kdo ty?

> DRNEC

Já drvoštěp a jmenuju se Drnec.

> HÁLÍ (*mumlá si*)

Dr Nec. Dr Nec. (nahlas k Drncovi) Napsat to!

> DRNEC (*viditelně zaskočen*)

Napsat?

> JUNIOR

Já to napíše za něj. (Zělí mu podá tabulku, Junior napíše a vrátí tabulku Hálímu)

> HÁLÍ (*koumá nad oběma stranami tabulky. Pak na Drnce*)

To on! (sesedá z vemblouda, poloklaní se) Pane, ty, teď uděláš, že půjdeš s námi.

> DRNEC

No a japato?

> HÁLÍ

Japato protože náš sultán Solimán ...

> BĚLÍ, > ZĚLÍ (*padají k zemi*)

... vládce náš, slunce naše jasné!!!

> HÁLÍ

...Tě potřebuje jako sůl a ty budeš bohatý jako se ti nezdálo v posteli o tom. Tady ty foršus

> DRNEC (*chytne váček s penězi hledí do pytlíku a cinká*)

Já jsem z toho tumpachovej. Co tomu říkáš.

> JUNIOR (*vyndá minci a nakusuje*)

Práce v zahraničí bývá lépe placená. Měna je to tvrdá.

> DRNEC (*lehce se uklání*)

Jářku, páni velvyslanci, musel bych se zeptat ženy. Mojí...Máni.

> HÁLÍ (*nevěřičně leč odevzdaně*)

No. Když vy u vás musíte ptát ženy, zeptáme ženy.

8. U DRNCŮ

(Před Drncovinu přijíždí za zpěvu 07: Bez legrace cizí delegace. Pak 08: seznamovací song skupiny Drnec Family. Všichni se sesednou v cimře nad stolem s jáhelnou kaší)

DRNCOVÁ (kydá, lépe se to nedá popsat, do talířů dřevěnou měchačkou pěkně lepivou kaší)

Kdo bude mít málo dostane nášup. Je to jen jáhelná kaše. Takový chudý jídlo.

> HÁLÍ *(s plnou pusou)*

Dr Necová, když ty pustit Dr Nec s náma, konec chudoba. Náš sultán Solimán

> BÉLÍ, > ZÉLÍ *(padají při klanění hubou do talířů a to doslova)*

Vládce náš, slunce naše jasné...

> HÁLÍ

Nechte toho, až doma. Tady nemusíte. Náš sultán Solimán *(zkontroluje, že nepadají)* je bohatý. Toto dárek pro tebe *(podává cosi Dr Necové)*. Kaše dobrá, chci nášup.

DRNCOVÁ (kydá nášup)

To myslíte, že by si náš táta u vás vydělal na novou střechu?

> HÁLÍ

On bude zbohatlík. Tři střecha budeš mít nad sebou.

DRNCOVÁ (omámeně a přikydává kaši)

Tři střecha?

DRNEČKA (k Hálí)

Jak se jmenuješ?

> HÁLÍ *(s úklonou)*

Hálí..

DRNEČKA

A ty?

> BÉLÍ

Bélí..

DRNEČEK

A ty?

> ZÉLÍ

Zélí. Já doma taky mít takové dítě jako ty. Jmenuje se Málý Zélí.

> HÁLÍ *(k Drncově sestře)*

A pro tebe, sestro neprovdána, prsten. *(k Drncovi)* Dr Nec, tvoje sestra neprovdána půjde taky. Protože náš sultán Solimán říká: Sestra sebou. Ona tvoje pravá ruka.

> DRNEC

A to teda ne. Anička zůstat tady. Ona pravá ruka mojí ženy. Pane Hálí, jestli byste chtěl vědět, kdo by mohl bejt moje pravá ruka, tak je to tady učenej Lotrando.

> HÁLÍ

Já, my, dáme hlavy dohromady *(dají a chvíli se radí)* Dr Nec, ty zlobíš. Ale ať je po tvojem.

> JUNIOR

Děkuju, pane Drnec. Poznám cizí kraje a porovnáám vše s vědomostmi získanými četbou knih. *(Delegace s doktorem a Juniorem odcházejí a zní song „Putování za prací...“ až se dohrabou na sultánův dvůr.)*

9. NÁDVOŘÍ

> SOLIMÁN (*huláká na minaret*)

Už jedou?

> MUEZIN

Nejedou!!!

> SOLIMÁN

Nelži!

> MUEZIN (*zaostří zrak neobtěžovaný kaleidoskopem*)

Už jedou! Na mou duši, jedou! Jedóóó!!!

> SOLIMÁN

Jedou! Tak vidíš, když se díváš pořádně tak jedou. (*delegace se dohrabe do paláce*)

> HÁLÍ

Náš nejmilostivější pane. Pane sultáne Solimáne, vládce náš, slunce naše jasné. (*čeká, až nohsledí pochopí, že se mají klanět*). **To to trvalo! Přivádíme ti věhlasného lékaře z ostrova jménem Evropa. Je to doktor Nec a píše se přesně podle tabulky.** (*ukazuje*) **Z čehož je patrné že jsme kápli na toho pravého. A ještě k tomu tuplovaného doktora neboť je to nejen Dr Nec ale ještě k tomu Dr Voštěp A toto zde je jeho pravá ruka asistentu Lotrando.**

> SOLIMÁN

No to se podívejme. A Hálí, kde je Lustig?

> HÁLÍ

Lustig zajat v boji s českými bandity. My sami jsme doktor našli a tady jsou.

> SOLIMÁN

Tož... Pojdme, pojdme...

10. LOŽNICE

(*Zubejda, kolébána La Mad, je k smrti otrávena. Pohled Juniora ji rychle probere. I on zírání!*)

> SOLIMÁN

Tak se na ní podívejte, pane doktore

> HÁLÍ (*k nechápajícímu Drncovi*)

Máš jí prohlédnout

> DRNEC (*okukuje Zubejdu spolu s Juniorem, každý trochu jinak*)

Já? Jářku, ta holka je jak zelinka. Něko se mi nelíbí.

> JUNIOR

Mně jo, pane Drnec...

> DRNEC

No což o to, to mně taky, ale je taková, nedomrlá. Přijde mi, že to d'ouče marodí.

> SOLIMÁN (*k Hálí*)

Co říkají?

> HÁLÍ (*neb nechápe*)

Hm...odborný lékařský pindy Doktor si myslí, že je nemocná.

> SOLIMÁN

Tak to víme taky. Řekni mu: Odted'ka kdo neuzdraví, tak šmik hlavičky dolů. A tím ušetříme náklady na zpáteční cestu. (*odcházejí. La Mad zaklepe Juniorovi na rameno*)

> LA MAD

Odkudpak jste, mládenče?

> JUNIOR

Zadní Lhota, severně od Makotřas. Vy mluvíte po našem, paní?

> LA MAD

Hm... Víte, já jsem jenom prostá chůva a sultán na mně moc nedá, ale podle mě chybějí princezně tři obyčejný věci. (Hálí ji nenechá domluvit a vede Juniora na nádvoří)

> ZUBEJDA

La mad? A tatínek to myslel vážně, že ti dva přijdou o život, když mne neuzdraví?

> LA MAD

Nejspíš myslel, princezno. A pochybuju, že tě vyléčí. Ti nevypadají ani jako doktoři.

> ZUBEJDA

Ale ten mladej vypadá jako princ.

> LA MAD

Jó??? (pobaveně) **Ale jako nějaký hodně chudej princ. (a obě mizí)**

11.NÁDVOŘÍ

> HÁLÍ

Solimán říkal: Když léčení nepovedlo se, vy kratší o hlavu. To děláme tady na tom špalku.

> DRNEC

Hálí, Hálí, pro pána krále, my dva ji máme uzdravit?

> HÁLÍ

No. Proto vy tady.

> JUNIOR

Hálí, kamaráde, co to povídáš? Na léčení jsou přece doktoři. Do_kto_ři!

> HÁLÍ

Nó, on doktor, on má před jeho jménem Dr.

> DRNEC

Panenko skákavá, jakej já sem doktor? Hálí, vždyť já jsem vobyčejnej drvoštěp.

> HÁLÍ

Dr Voštěp nebo Dr Nec, to je nám fuk.

> JUNIOR

Ale ne doktor Voštep ale drvoštěp. On dřevorubec. K čemu myslíš, že jsou tyhle fidlátka?

> HÁLÍ

Co to?! Vy né doktor?! (dojde mu, že má problém a mizí)

> JUNIOR (rozmyslí)

Princezně chybí tři obyčejné věci, říkala ta chůva. Tři věci.

> DRNEC

Myslel jsem, že jí ukážeme, jak za to umíme vzít. Maj to tady zarostlý, hanba povídat. V takovém baráku se drží vlhkota. Houba, plíseň a škvoři.

> JUNIOR

A kam nechodí slunce, tam chodí lékař. Co kdyby se... (šeptá cosi Drncovi do ucha)

> DRNEC

Ale vzal bych to pořádně, žádný pižlování. (J09: Lepší než almužna a stromy se klátí k zemi, Bělí i Zělí pomáhají. Princezna se v tom kraválu probouzí a sonduje situaci)

> VYPRAVĚČ

A teď si možná říkáte: to už není žádné šolíchání, teď už Lotrando setsakramentsky pracuje. Inu, asi pochopil, že jsou v životě chvíle, kdy to bez práce opravdu nejde. A že, ale to jen tak mezi námi, ne všechny rady rodičů bývají vždy moudré.

> ZUBEJDA (zírá do zrubané zahrady)

Chůvo, La Mad, pod' se podívat. Co to tu voní?

> LA MAD

Udělalí nám tady pěknou paseku. Co by vonělo? Dřevo a smůla.

> ZUBEJDA

Ne, ne, ještě něco.

> DRNEC

Jestli to nebude ten můj chleba s tvarohem. Ten tvaroh, totiž, čím je starší, tím víc voní.

> ZUBEJDA (*prosebně mile*)

Dej mi kousnout...

> LA MAD (*kroutí hlavou*)

Princezna a loudí o jídlo! Tak to tady ještě nebylo.

> JUNIOR (*volá vyzývavě do okna*)

Tak si pojd' pro něj. Kousneš si a stejně to vyplivneš.

> ZUBEJDA

I ne! (*a pádí od okna, přibíhá na zahradu, bere od Juniora kousánek odříznutého chleba, zkoumá ho v puse a posléze neodolatelně, jak žebrák u Karmelitánů...*) **Eště...**

> HÁLÍ (*přibíhá pln rozhořčení vida paseku*)

Teda Drnec, tohle ty vypiješ, všechny stromy na maděru, co až to uvidí náš sultán Solimán...

> BÉLÍ, > ZÉLÍ

...vládce náš, slunce naše jasné!

> SOLIMÁN (*objeví se spolu s La Mad v okně Zubejdiny ložnice. Vidí krmící se dcerunku*)

Doktoři, zlatička moje, ona papá, ona nepapá, ona se nACPává. Co vy to našli za receptis?

> DRNEC

Jednoduchá věc. Kam nemůže slunce, musí doktor. Já to taky věděl ale, mladýho to trklo dřív.

> SOLIMÁN

Volejte sláva a tři dny se radujte!

> MUEZIN (*na minaretu*)

Volejte sláva a pět dní se radujte!

> SOLIMÁN

Řekl jsem: Tři dny se radujte!

> MUEZIN (*otráveně*)

... a tři dny se radujte! (*náhle začne hulákat*) **Vaše sultánstvo, Slunce naše jasné! U brány je pan Lustig!** (*Lustig přichází s fungl novým kufrem*)

> HÁLÍ

Ty přijít právě včas. Zubejda se uzdravila. Ti vaši doktoři (*ukazuje na Drnce a Juniora*) **opravdoví machři.**

> LUSTIG

Tak to bych mohl Zubejdě nabídnout svoji novou kolekci. (*odcházejí, připravuje se sláva*)

12. PALÁČ

(Hodovní síň sultánova paláce. Jí se, 10: hraje hudba, pupíkové tanečnice a tak podobně. Přejde Lustig a natrefí na Juniora, jak zírá na Zubejdu)

> LUSTIG

Líbí se ti?

> JUNIOR

Ona je taková, jak bych to řek..., taková...

> LUSTIG

Apetýtlích? Tak si s ní zatancuj.

> JUNIOR

Myslíte, že bych směl? *(Lustig přikývne, Junior vystartuje za princeznou. Zubejda se vlní, prsty na ruku počínaje a konče až..., až je s toho Junior trochu paf.)* **Páni muzikanti, polku!** *(páni muzikanti se zatváří, ale 11: něco na ten způsob produkují. Tanec připomíná krocení hada)*

> ZUBEJDA *(předvádí)*

Víš, já jsem spíš na břišní.

> JUNIOR *(předvádí se a trdluje sólo)*

Polka, ta není vůbec těžká. Podívej, to bych tě naučil v několika lekcích.

> ZUBEJDA *(uťápne jeho snažení)*

To je hezký zvyk co tam u vás máte. Myslím jeden muž a jedna žena. *(Vede si ho stranou, tedy dopředu, kde usednou na lavičku)*

> JUNIOR

Jo, to je u nás normální. Tak, například pan Drnec. Má paní Drncovou a dost. A pan Lustig, než ovdověl, měl paní Lustigovou. A dost. Já nemám nikoho. *(oční kontakt)*

> ZUBEJDA *(pokús o nejen oční kontakt)*

Víš co je zvláštní? Ty neznáš naši řeč, já neznám vaši a přece si rozumíme. Čím to je?

> MUEZIN *(dříve než dojde na neoční kontakt)*

Večerka! *(všichni otráveně mizí, jen personál otráveně poklízí, Muezin odlétá)*

13. NÁDVOŘÍ

(Připravuje se velbloud...)

> SOLIMÁN *(k Halímu)*

Převezete doktory přes poušť, vsadíte na loď a hajdy zpátky.

> DRNEC

Jo, ale kde vězí ten kluk?

> LUSTIG *(vyletí zpoza sloupu, jako čertík z krabičky a za ním se vleče Junior)*

Pane Drnec, je zle, Lotrando stůně.

> LA MAD

Copak tě bolí? Začíná to tady a končí to tady? *(ukazuje krajinu srdeční a končí ušima)*

> JUNIOR *(ukazuje i druhé ucho)*

Tady taky.

> LA MAD

Jestli jsem si to nemyslela. Je zamilovaný až po uši.

> DRNEC *(typický vorkoholík)*

Pro boha svatýho, do koho by se moh tady zamilovat?

> LA MAD

No do koho? Do koho asi? Nic si z toho, chlapče, nedělej, Zubejda to taky chytla. Celou noc blouznila a do teďka jsem ji musela učit polku. *(zjihne, pohlédne na medailonek na Juniorově hrudi)* **Proč jste mi neřekli, že se jmenuje Lotrando? Synáčku!** *(vine si ho k sobě)* **Tak tě můj čtyřlístek přece jenom ke mně přivedl. Vincek ti ho dal!**

> JUNIOR

Ale, jak to že se jmenujete La Mad, matičko?

> LA MAD

Tak si opakuj to jméno.

> JUNIOR

La Mad? La Mad La Mad La MadLa MadLa Madla! *(a zase se muchlujou).* **Pane Drnec, nejsem sirotek, jenom polosirotek.**

> ZUBEJDA *(vbíhá)*

Lotrando, už umím polku *(předtrává)* **a tatínek nemá noc proti tomu, abychom se měli rádi. Nejdřív zuřil: že jsme každý z jiné země, jiného náboženství, jiného jazyka a že to není rozumný. Ale...ubřečela jsem ho!**

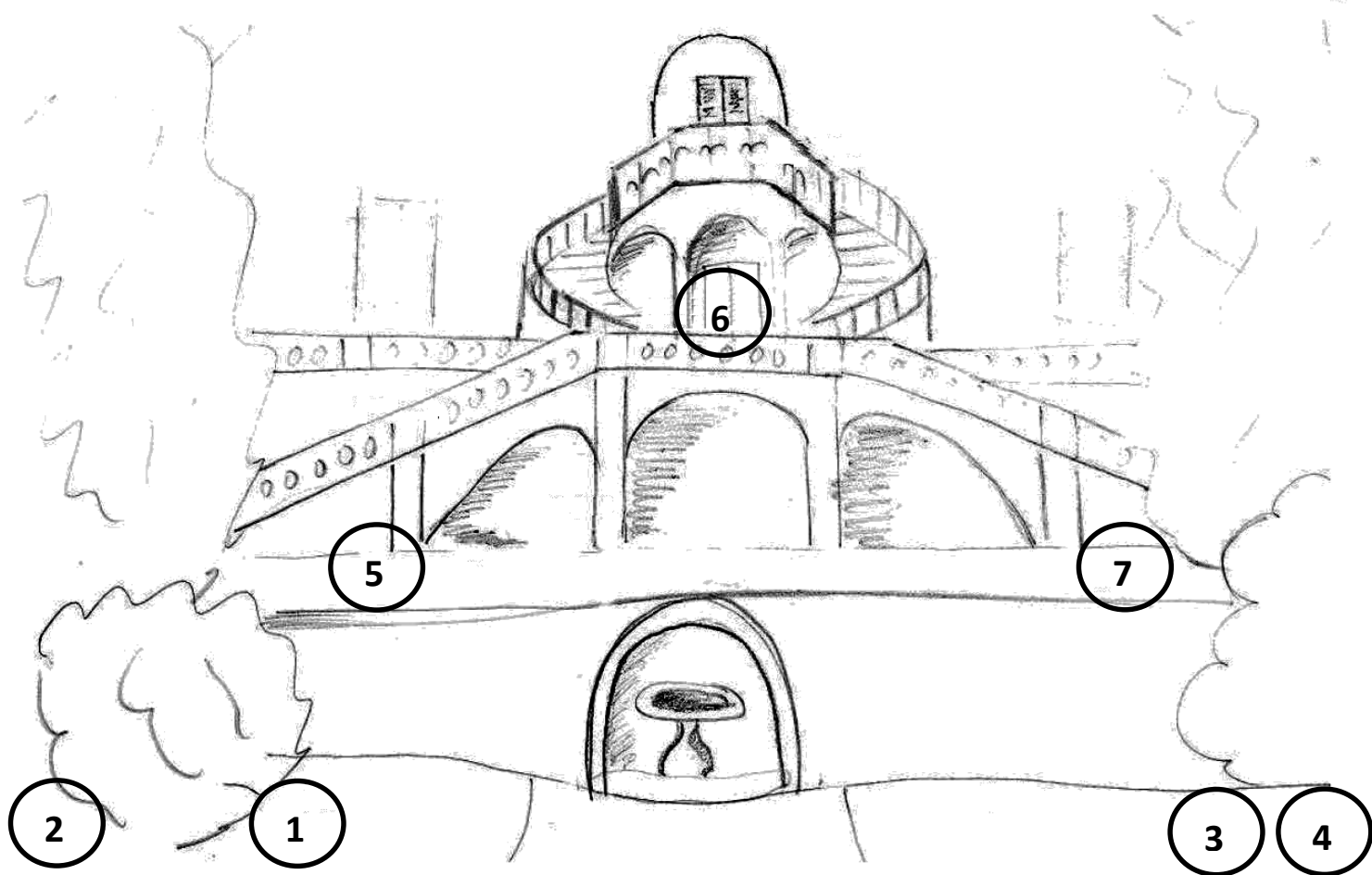
> LA MAD *(do diváků)*

Tři obyčejné věci potřebovala k uzdravení: světlo, vzduch a lásku. A teď je má všechny

> VYPRAVĚČ *(a všichni vycházejí na scénu)*

A teď byste asi nakonec rádi věděli, jestli spolu měli taky děti. Měli! A představte si, ani jedno z nich se nestalo loupežníkem! Teď mne tak napadá: Nezní „Zubejda Lotrandová“ poněkud divně?

(J12: Nám se stalo něco překrásného...)



1. Les
2. Loupežna
3. Klášter
4. U Drnců
5. Nádvoří
6. Ložnice
7. Palác